

miniszteri rendelet útján megalkottassék (valamely új adó fizetésére való kötelezés csak törvény vagy törvényerejű rendelet útján történhetik), de megállapítani kívánjuk, hogy ha törvényes felhatalmazás lenne is ezen adónemnek rendeleti úton való bevezetésére: mind a mai napig sem a pénzügyminisztérium, sem arra illetékes más minisztérium (belügyminisztérium és népjóléti minisztérium) ilyen adóra vonatkozó rendeletet nem hirdetett ki. A pénzügyminisztériumnak a városi és községi adóhivatalokhoz intézett utasítása pedig nem tekinthető az adózókat fizetésre kötelező kihirdetett rendeletnek. Ezekből következik, hogy ezt a betegápolási és gyermekvédelmi adót egyelőre befizetni nem kell és a befizetés meg nem történtéből az adózókra semmiféle joghátrány, tehát kamatfizetési kötelezettség sem háramlik.

A jövedelemadó kulcsának leszállítása. Az 1924. évi IV. t.-c.-ben a pénzügyminiszter felhatalmazást nyert arra, hogy a jövedelemadó kulcsait újból szabályozza akként, hogy a legkisebb adókulcs 800 aranykorona jövedelemnél 1 százalék, a legmagasabb kulcs pedig 200.000 aranykorona jövedelemnél 40 százalék. Ezen jövedelemadókulcsoknak már első évi gyakorlati alkalmazásából meggyőződött a pénzügyi kormány arról, hogy egy adókulcs, amely már 200.000 aranykorona jövedelemnél 40 százalékot igényel a kincstár részére, egyrészt az adómorált teszi tönkre, másrészt pedig elviselhetetlen terhet ró a gazdasági életre. A pénzügyi kormány már az 1925. évre tervbe vette ezen horroribilis adókulcsoknak leszállítását, de ezen tervéhez a Népszövetség pénzügyi bizottságának hozzájárulását nem tudta megszerezni. Most minden remény megvan arra, hogy 1926 január 1-től kezdve a jövedelemadó kulcsa akként fog leszállíttatni, hogy a 40 százalékos maximális adókulcs 200.000 aranykorona helyett csak 1.000.000-korona jövedelemnél fog érvényesülni. Ennek következményeképp a közbeeső adótételek is természetesen le fognak szállni akként, hogy például 10.000 aranykorona jövedelemnél az eddigi 5 százalékos kulccsal szemben kb. 4 százalék, 100.000 aranykorona jövedelemnél az eddigi 20 százalékos kulccsal szemben kb. 10 százalék lesz. A jövedelemadó kulcsának ekként való leszállítása lehetővé fogja tenni az adóalapok pontosabb kimunkálását és meg fogja szüntetni azt az eddigi anomáliát, hogy az adóalap és az adó megállapításánál a pénzügyi hatóságok azt az egyébként helyes fordított eljárást követték, hogy először az adózóra elviselhető és méltányos adót igyekeztek megállapítani és ebből konstruálták meg az adóalapot, ahelyett, hogy elsősorban az adóalapot állapították volna meg és erre alkalmazták volna az adótételt.

A forgalmiadó-előleg rendszerének eltörlése. A pénzügyminiszter 164.200/1925. VIII. B. számú rendelete az általános forgalmi adót készpénzben fizető adózókra vonatkozólag új rendelkezéseket tartalmaz. Az új rendelet mindenekelőtt a készpénzben adózókra vonatkozólag az adófizetési időszakot egységesen egy hónapban állapítja meg és arra kötelezi az adózókat, hogy az adófizetési időszak (a naptári hónap) végét követő legközelebbi hó 15. napjáig adjanak az adófizetési időszakban elért forgalmukról bevallást és röjják le az esedékessé vált forgalmi adót. Ennek következtében ezen adózókra vonatkozólag az új rendelet eltörlíti az előlegfizetési kötelezettséget.

Megengedi azonban a rendelet azt, hogy azok a készpénzben forgalmi adót fizető adózók, akikre a havonta történő bevallásadás súlyos terhet jelent, külön kérvénnyel kérelmezzék

Budapesten az Adóügyi Utmutató és Ellenőrző Hivataltól, vidéken a pénzügyigazgatóságtól az adófizetési időszaknak 3 hónapban történő megállapítását. Ha az adóhatóságok engedélyezik az adófizetési időszak meghosszabbítását, ezek az adózók továbbra is tartoznak havonta előleget fizetni. Az előlegfizetés határideje azonban minden hónap 25. napjában állapított meg.

Az erre vonatkozó kérvények az adóhatóságoknál február 28-ig voltak benyújtandók.

Pénzügyi törvények. Törvényhozásunk az utóbbi hetekben néhány pénzügyi természetű törvényt alkotott. Egynéhány fontosabb rendelkezést tartalmaz ezek között az 1926. évi IV. t.-c., mégpedig a következőket:

1. 1926. évi február hó 1-től kezdődő hatállyal megszűnt a kincstári házhaszonrészesedés.

2. A népszövetségi kölcsön hozadékából további 290 milliárd hasznos beruházásokra fordítatnak.

3. A vármegyék, városok és ármentesítő társulatok által visszafizetett előlegek 348 milliárd korona összegben ugyancsak hasznos beruházásokra fordítatnak.

4. A cukorrépa forgalmiadó-kulcsa az 1925—26. évi termelési időszaktól kezdődőleg az adóalap 2%-ára csökkentetik.

Tartalmaz ezenkívül a törvény lottó- és dohányjvedéki, valamint a szeszadóra vonatkozó rendelkezéseket is.

Apró jegyzetek a francia adójogból. 1. A becslés, mint adóztatási eszköz, a francia adójogban nem tölt be oly előkelő szerepet, mint nálunk. Az új nyereségtöbbletadó-törvényből idézem azt a tételt, mely szerint: „Ha valamely vállalat könyvelése anélkül, hogy teljesen szabályos lenne, alkalmas arra, hogy a hozam pontosan meghatározottassék, — tilos annak féltetétele és a hivatalból becsléssel való helyettesítése. (1925 július 13-iki törvény.)

2. Az egyenesadó-alapból levonási tételt képez az üzem céljára használt saját helyiségnek bérértéke. (1917 július 31-iki törvény.)

3. Az állami adókövetelések elsőse bizonyos vonatkozásokban csak a jelzálogjog bekebelezésétől kezdődik; ez különösen a hitellezők nézőpontjából igen helyes és consequenter keresztülviendő rendelkezésnek mondható.

4. Végül még egy megjegyzés: A francia új adótörvények sok új és súlyos terhet hoznak az egyenes adóztatás terén is, amelyek azonban messze nem közelítik meg a minálunk hatályban levő adóterheket. Mégis általános felzudulás fogadta és kísérte a törvényeket, különösen a szaktudósok részéről. A francia pénzügyi tudomány véleménye az egyenes adósról tulságos megszorításáról az, hogy az a gazdasági társadalmat elvezeti: à la fraude d'abord, à la paresse ensuite. *Dr. Gl. A.*

A békeszerződés által elszakított területekről folyó jövedelmek adózása. A külföldről folyó jövedelmeknek és magyar állampolgárok külföldi vagyontárgyainak adóztatása tekintetében valamennyi egyenes adótörvényünk intézkedik: A társulati és a jövedelemadóra vonatkozólag érvényben lévő hivatalos összeállítások azonban az általában a külföldről folyó jövedelmeken kívül külön intézkednek azon jövedelmek adómentességéről, amelyek a trianoni békeszerződés által Magyarországtól elszakított területekről folynak.

A jövedelemadóra és a társulati adóra vonatkozó hivatalos összeállítások ugyanis az adóztatás szempontjából kedvezőbb helyzetet teremtenek az elszakított területekről folyó jövedelmek